

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.367/25
15.05.2026.године
ВЕЛИКА ПЛАНА

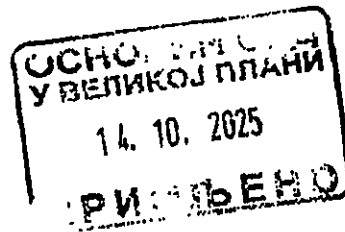
ИНФОРМАТИЧАРУ

У прилогу достављамо пресуду Апелационог суда у Београду Кж1.785/25 од 23.09.2025. ради истицања Грбић Слободану из Азање улица 7.Јула број 4, преко интернет странице суда.

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 785/25
23.9.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, др Миодрага Мајића и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном Поповић Немањи**, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 Кривичног законика и др. одлучујући о жалби браниоца окривљеног Немање Поповића, адвоката Драгана Величковића, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.39/20 од 02.06.2025. године, у седници већа одржаној дана **23.09.2025. године**, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

I

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног Немање Поповића, адвоката Драгана Величковића, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.39/20 од 02.06.2025 године, у делу у коме је окривљени Поповић Немања оглашен кривим да је извршио кривично дело крађа из члана 203 став 1 КЗ, тако што Апелациони суд у Београду, према **окривљеном Поповић Немањи**, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде, на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 Законика о кривичном поступку.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

Дана 12.06.2019. године у стању урачунљивости, свестан свог дела, чије извршење је хтео, одузео туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем себи прибави не малу противправну имовинску корист, свестан да је његово дело забрањено, на тај начин што је из помоћног објекта породичне куће оштећеног Грбић Слободана, која се налази у Азањи, улица 7. јули број 4, општина Смедеревска Паланка отуђио један ТВ марке "Samsung", један апарат за кафу марке "Delonghi", један музички стуб

“Sony” са звучницима, један DVD марке “Silva” сиве боје и две кристалне вазе, све ствари укупне вредности 52.170,00 динара, које је однео са собом и напустио лице места,

-чиме би извршио кривично дело тешка крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика.

Оштећени Грбић Слободан се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парницу на основу члана 258 став 3 Законика о кривичном поступку.

Трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда, на основу одредбе члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку.

II

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног Немање Поповића, адвоката Драгана Величковића, па се **УКИДА** пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.39/20 од 02.06.2025 године, у делу одлуке којом је окривљени Поповић Немања оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 Кривичног законика и у том делу се списи предмета враћају првостепеном суду на поновно суђење.

У непреиначеном делу пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.39/20 од 02.06.2025 године остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.39/20 од 02.06.2025 године окривљени Немања Поповић оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 у вези са тачком 1 и чланом 61 Кривичног законика и кривично дело крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика, па му је првостепени суд претходно за кривично дело из члана 204 став 1 у вези са тачком 1 и чланом 61 Кривичног законика, утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, а за кривично дело из члана 203 став 1 Кривичног законика, казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, а затим окривљеног Поповић Немању осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, која ће се извршити по правноснажности пресуде у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП одбијена је оптужба да је окривљени учинио продужено кривично дело крађа из члана 203 став 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика. Оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак. Окривљени је обавезан да ОЈТ Велика Плана на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 31.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на рачун број 840-1620-21 са позивом на број 91341-829-19-4235. Окривљени Поповић Немања обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка и паушала о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде, благовремено је жалбу изјавио бранилац окривљеног Поповић Немање, адвокат Драган Величковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи изјављену жалбу, а првостепену пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.857/25 од 08.09.2025. године, предложило да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца окривљеног Поповић Немање, адвоката Драгана Величковића и одбије оптужбу против окривљеног због кривичног дела крађа из члана 203 став 1 КЗ, а да у преосталом делу одбије жалбу браниоца као неосновану, а првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужилаштва у Београду из напред наведеног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца постијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Основано је у изјављеној жалби браниоца окривљеног Немање Поповића, адвоката Драгана Величковића указано да је у односу на кривично дело крађа из члана 203 став 1 КЗ, за које је окривљени Немања Поповић првостепеном пресудом оглашен кривим, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, чланом 203 став 1 КЗ прописано је да ко туђу покретну ствар одузме у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист, казниће се новчаном казном или затвором до 3 (три) године, док је одредбом члана 103 тачка 5 Кривичног законика прописано да се кривично гоњење не може предузети када протекне 3 (три) године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко 1 (једне) године. Одредбом члана 104 став 6 КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући на уму напред наведено, основано је у жалби браниоца окривљеног указано да је дана 12.06.2025. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног Поповић Немање за кривично дело крађе из члана 203 став 1 КЗ, учињено дана 12.06.2019.године, на штету Ђрбић Слободана, из којих разлога је Апелациони суд у Београду на основу члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП у том делу оптужбу одбио.

Надаље, првостепени суд окривљеног Поповић Немању оглашава кривим да је учинио продужено кривично дело тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 КЗ на тај начин што је окривљени, у временском период од 04.05.2019. године до 07.05.2019. године, искористио одсутност оштећеног Аранђеловић Милосава, те из хангара који оштећени поседује, претходно пресекавши катанак и ланац којим је хангар био обезбеђен, ушао у унутрашњост истог одакле је отуђио ствари ближе наведене у

изреци првостепене пресуде, укупне вредности 385.782.00 динара, као и да је из шупе која се налази поред хангара отуђио нешто ситног алата.

У односу на радње овог кривичног дела учињеног на штету Аранђеловић Милосава, првостепени суд своје чињенично утврђење заснива на признању окривљеног који је исти дао у ПС Смедеревска Паланка, као и на исказу оштећеног Аранђеловић Милосава, који се изјашњавао у погледу тога које су му ствари одузете. Првостепени суд надаље наводи да је имао на уму да је окривљени током поступка повукао признање и негирао извршење кривичног дела, али је нашао да у овом делу одбрана окривљеног није логична и убедљива, те да је иста дата како би се избегла кривична одговорност за учињено дело. Док је прихватио његово признање пред ПС Смедеревска Паланка, коју одбрану је дао у присуству браниоца.

Међутим, овако дати разлози првостепеног суда се не могу прихватити. Наиме, овај суд је анализирао одбрану окривљеног Поповић Немање коју је исти дао током поступка, па је имао на уму да је у одбрани коју је окривљени дао у ПС Смедеревска Паланка, окривљени признао скоро 20 различитих кривичних дела, те да се у односу на радње кривичног дела које су учињене на штету оштећеног Аранђеловић Милосава, окривљени изјаснио у свега две реченице, наводећи да је помоћу шрафцигера развалио улазна врата на некој гаражи, која се налази преко пута Основне школе, као и да је узео неколико мањих бруслица и бушилица, електромотор и неколико пуњача, које ствари је продао на бувљаку Смедеревској Паланци. Дакле, окривљени се изјаснио да је врата развалио шрафцигером, док је током поступка утврђено да је хангар био обезбеђен ланцем и катанцем, као и да је учинилац у-унутрашњост ушао тако што је наведени катанац и ланац пресекао. Истовремено, окривљени је овако дато признање током главног претреса повукао, негирајући да је наведене радње предузео.

Надаље, током првостепеног поступка није изведен ниједан материјални доказ, који би несумњиво указано на окривљеног као извршиоца овог кривичног дела. Наиме, приликом прегледа лица места, нису пронађени трагови који би указали на окривљеног, евентуално отисак папиларних линија или ДНК траг окривљеног, нити је код окривљеног пронађен било који предмет који је критичном приликом из наведеног хангара одузет.

Имајући на уму све напред наведено, по налажењу другостепеног суда, сама чињеница да је окривљени, у својој одбрани пред полицијом, без посебних детаља у признао и ову радњу кривичног дела, не представља јасан и несумњив доказ да је окривљени извршилац овог кривичног дела. С тим у вези, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је био дужан да све доказе детаљно анализира и цени, и то како одбрану окривљеног коју је исти дао пред ПС Смедеревска Паланка, тако и одбрану коју је дао на главном претресу, а затим да одбрану окривљеног доведе у везу са свим осталим изведеним доказима, а да за своје чињенично утврђење да јасне и аргументоване разлоге.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које му је овим решењем указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

На основу напред наведеног, Апелациони суд у Београду је усвајањем жалбе браниоца окривљеног Поповић Немање укинуо првостепену пресуду у односу на радње кривичног дела тешке крађе у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и у том делу списе предмета вратио првостепеном суду на поновно одлучивање на основу одредбе члана 458 ЗКП.

Имајући на уму све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 458 ЗКП и одредбе члана 459 ЗКП донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник-записничар
Кристина Вуковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Оливера Анђелковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

